

**LUCIE A CIOCĂNIT O DATĂ, APOI ÎNCĂ O DATĂ,
ÎNTRERUPÂND CÂNTECUL. UN GLĂSCIOR SPERIAT A
STRIGAT: „CINE E ACOLO?”**

**LUCIE A DESCHIS UȘA: ȘI CE CREDEȚI CĂ ERA ACOLO,
CHiar ÎN INIMA DEALULUI? O BUCĂTĂRIOARĂ FRUMOASĂ
ȘI CURATĂ, DECORATĂ CU GRINZI DE LEMN, CA ORICARE
ALTĂ BUCĂTĂRIE DE LA ȚARĂ. DAR TAVANUL ERA ATÂT
DE JOS, ÎNCÂT LUCIE APROAPE CĂ-L ATINGEA CU CAPUL;
OALELE ȘI TIGĂILE ERAU MICI DE TOT – ȘI AȘA ERAU TOATE
LUCRURILE DE ACOLO.**

ÎNĂUNTRU ERA UN MIROS PLĂCUT, FIERBINTE, DE LA CĂLCAT; IAR LA MASĂ, CU UN FIER DE CĂLCAT ÎN MÂNĂ, STĂTEA O FĂPTURĂ SCUNDĂ ȘI ROBUSTĂ CARE SE ZGÂIA NELINIȘTITĂ LA FETIȚĂ.

ROCHIA EI IMPRIMATĂ ERA SUFLECATĂ ȘI PURTA UN ȘORȚ MARE PESTE JUPA DUNGATĂ. NASUL MIC ȘI NEGRU A ÎNCEPUT SĂ ADULMECE, IAR OCHII SĂ-I SCÂNTEIEZE DE MAMA FOCULUI. IAR SUB BONETĂ, MICUȚA FĂPTURĂ AVEA ȚEPI!

**– CINE EȘTI? A ÎNTREBAT-O LUCIE. MI-AI VĂZUT CUMVA
BATISTUȚELE?**

FĂPTURA MITITICĂ A FĂCUT O REVERENȚĂ.

**– OH, DA, TE ROG... SUNT DOAMNA TIGGY-WINKLE! OH,
DA, TE ROG, MĂ PRICEP DE MINUNE LA APRETAT!**

**ȘI A LUAT DIN COȘUL CU HAINE UN LUCRUȘOR PE CARE
L-A ÎNTINS PE PĂTURA DE CĂLCAT.**